

Til *justitsministeren* (7/10 80) af:

Voigt (FP):

»Er det ministerens vurdering, at håndbevægelser og tegnsprog fra den prøvesagkyndige til aspiranten, der ikke forstår dansk, giver en tilstrækkelig sikkerhed for, at det på denne facon virkelig bliver undersøgt, om aspiranten er i besiddelse af de nødvendige kørekundskaber og evnen til at manøvrere?«

Begrundelse

I et brev af 5. september 1980 bad jeg ministeren give en redegørelse for, hvordan den praktiske køreprøve forløber med en person, der ikke forstår eller taler dansk.

Ministeren svarer i skrivelse af 18. september 1980, at det sjældent skønnes nødvendigt med anvendelse af tolk under afholdelse af den praktiske prøve. Ministeren giver udtryk for, at det er nok for den prøvesagkyndige at lave håndbevægelser og tegngivning som vejledning.

Det er min vurdering, at det på denne måde ikke kan godtgøres, om aspiranten evner at lave en sidelæns parkering, en vending m. m.

Hvis ministeren deler min vurdering, ville det være en lettelse for både aspiranten og den prøvesagkyndige, hvis det klart i et cirkulære blev tilkendegivet, at aspiranten skal medbringe tolk. Og i dette tilfælde betyder det jo intet, at tolken er et familiemedlem eller en god ven.

Besvarelse (15/10 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Det er justitsministeriet bekendt, at de køreprøvesagkyndige ofte finder det forsvarligt at lade udlændinge, der ikke behersker dansk eller et anvendeligt fremmedsprog, gennemføre den praktiske køreprøve uden bistand fra en tolk. I givet fald må den køreprøvesagkyndige give sine anvisninger ved tegnsprog og håndbevægelser.

Efter bestemmelserne i justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 8. februar 1972 har den køreprøvesagkyndige imidlertid ret til – også i forbindelse med den praktiske prøve – at kræve, at aspiranten møder til prøven med tolk.

Det er justitsministeriets opfattelse, at køreprøvesagkyndige i de fleste tilfælde ved

den praktiske prøve vil kunne danne sig et forsvarligt indtryk af den pågældende aspirants evner som fører af et motorkøretøj, selv om prøven afholdes uden bistand fra en tolk.

Er det imidlertid ikke muligt for aspiranten at forstå de givne anvisninger om ønskede kørselsmanøvrer, må den prøvesagkyndige afbryde køreprøven og henvise aspiranten til at indstille sig til ny prøve.

Spm. nr. 16

Til *landbrugsministeren* (7/10 80) af:

Glistrup (FP):

»Ministeren anmodes om en udførlig oversigt over virkningerne af præmieringen til dem, der nedslagter dansk malkekvæg.«

Begrundelse

I flere år har fremskridtspartiet kæmpet forgæves mod, at der udbetales skatteyderpenge til dem, der ødelægger en vigtig dansk produktionsvalutaindtægtskilde, malkekvæget. Omsider, den 15. september 1980, er man holdt op. Herefter er tiden inde til at gøre status over, hvor meget vanviddet har kostet. Hvor mange danske malkekøer er slået ihjel, og hvad har skatteyderne betalt herfor, dels i »præmie«, dels i administration m.v.? Hvor stærke kræfter vil man efter ordningens ophør sætte ind for at hindre dem, der har fået pengene, i desuagtet at optage malkekvægsproduktionen ved, at de på ny anskaffer sig besætning?

Besvarelse (16/10 80):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Præmieordningen for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger (RFO 1078/77) oprettedes med virkning fra 1. juli 1977, og sidste frist for modtagelse af ansøgninger, for så vidt angår ikke-markedsføringsordningen, var den 15. september 1980, mens ansøgningsfristen for omstillingsordningen udløber den 31. marts 1981.

Der er i alt modtaget 8.969 ansøgninger om præmie for udsætning af malkekvæg, hvoraf kontrakt på nuværende tidspunkt er udstedt til 6.535 præmiemodtagere. Ca. 650 ansøgninger er afvist eller annulleret. Af de indkomne ansøgninger skønnes det, at 8.000